

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. гр. Хасково, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20235640200742 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е въз основа на жалба от С. Н. Д. срещу Наказателно
постановление рег. № НП-7 от 23.08.2023 г., издадено от заместник –
министъра на електронното управление, с което на жалбоподателя, в
качеството му на *****, са наложени административни санкции: за
нарушение № 1 от Акт за установяване на административно нарушение №
АУАН-19/27.02.2023 г. и от атакуваното наказателно постановление, глоба в
размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева) на основание чл. 63, ал. 2, във
връзка с чл. 65, ал. 2 от Закона за електронното управление и за нарушение №
2 от Акт за установяване на административно нарушение № АУАН-
19/27.02.2023 г. и от обжалваното наказателно постановление - глоба в размер
на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева) на основание чл. 63, ал. 2, във връзка с
чл. 65, ал. 2 от Закона за електронното управление. В подадената жалба се
релевират оплаквания за незаконосъобразност на атакуваното с нея

наказателно постановление, поради допуснати съществени процесуални нарушения и за неправилност, поради противоречие с материалния закон. Твърди се от жалбоподателя, че били допуснати нарушения по чл. 40 от ЗАНН при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, както и нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН – при издаване на наказателното постановление, като се излагат конкретни съображения в тази насока. Жалбоподателят счита и че не било въведено пълно, точно и ясно описание на деянието, включително и при посочване на датата на неговото извършване. Отправя се искане съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление изцяло.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят С. Н. Д., редовно призован, не се явява и не изпраща упълномощен по делото процесуален представител.

Административнонаказващият орган – Заместник – министър на електронното управление, редовно призован, не се явява. Чрез упълномощения по делото процесуален представител – юриск. Д.И. оспорва жалбата в съдебно заседание и в представено писмено становище излага конкретни съображения за нейната неоснователност. Претендира разноси по делото.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

Със Заповед № МЕУ-11792/27.10.2022 г. на министър на електронното управление било разпоредено извършването на проверка на Община Хасково, представлявана от С. Н. Д., ***** за спазване на разпоредбите на чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ и чл. 50, ал. 2 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, издадена във връзка с чл. 7г, ал. 6 от Закона за електронните съобщения. Проверката била възложена на и извършена от свид. В. А. П., на длъжност „държавен експерт“ в Отдел „Бюджетен и

проектен контрол“ /БПК/, Дирекция „Политики за електронно управление“ /ПЕУ/ в Министерството на електронното управление /МЕУ)/, с адрес на месторабота: *****, Д. К. П. - държавен експерт в Отдел БПК, Дирекция ПЕУ и свид. Е. С. С. - главен експерт в Отдел БПК, Дирекция ПЕУ. Заповедта била връчена на проверявания субект с Писмо, изх. № МЕУ-11897/21.10.2022 г., в което бил посочен обхвата на проверката с приложения към него: цитираната заповед, План за извършване на проверката, одобрен от Началник на Отдел „Бюджетен и проектен контрол“, образец на контролен лист за проверка на нарушения на разпоредбата на чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ. Проверката била извършена дистанционно, без посещение на контролните органи на място в Община Хасково, чрез преглед на наличната информация в Информационната система за извършване на предварителен, текущ и последващ контрол по целесъобразност в областта на електронното управление и използването на информационните и комуникационните технологии /ИСБК/, официалната интернет страница на Община Хасково и предоставената информация от Община Хасково. След извършената първоначална проверка в ИСБК, както и преглед на публикуваната на официалната интернет страница на Община Хасково информация, от контролните органи, извършващи проверката била изискана допълнителна информация с Писмо, изх. № МЕУ – 12739 от 11.11.2022 г. и конкретно: копие от документ, с който е внесено в Общински съвет – Хасково предложението за приемане на тригодишната прогноза за 2023 г. – 2025 г. както и копие/ извлечение – препис от решението за приемането му; копие от документ, с който е внесено в Общински съвет – Хасково предложението за приемане на актуализираната тригодишна прогноза за 2023 г. – 2025 г. както и копие/ извлечение – препис от решението за приемането му; документи, удостоверяващи датата на влизане в законна сила на решението на Общинския съвет за приемане на бюджета за 2022 г.; документи, удостоверяващи датата на влизане в сила на решението на Общински съвет – Хасково за приемане на годишния отчет за изпълнението на бюджета за 2021 г.; копие от индивидуалния протокол, с който се удостоверява предаването в Информационната система за общините на Министерство на финансите на отчета към 30.06.2022 г. на Община Хасково, както и всякаква допълнителна информация/документи във връзка с прието решения на Общински съвет – Хасково, относими към проверката, като в отговор на отправеното искане, по

електронната поща, с вх. № МЕУ – 13221/18.11.2022 г. била предоставена изисканата допълнителна информация.

От представените доказателства и от извършената справка в ИСБК било установено, че формата с отчет за първото шестмесечие на 2022 г. на Община Хасково била подадена с вх. № МЕУ – 9042 от 09.09.2022 г., а представянето в Министерство на финансите на отчета за касовото изпълнение на бюджета на Община Хасково за първото шестмесечие на 2022 г. чрез Информационната система за общините било осъществено на 25.07.2022 г., като преценили, че информацията за отчета за първото шестмесечие за 2022 г. е трябвало да бъде подадена в ИСБК не по – късно от 01.08.2022 г.

Установено било, в хода на извършваната проверка, че отчетът за 2021 г. бил прието от Общински съвет – Хасково с Решение № 706 , взето с Протокол № 32 от 02.09.2022 г., но в ИСБК липсвала подадена информация за годишния отчет за 2021 г. към дата 09.09.2022 г.

Горните констатации били обективирани в Протокол за извършване на проверка от 30.11.2022 г., а след като контролните органи достигнали до извод, че жалбоподателят С. Н. Д., в качеството му на *****, бил допуснал информацията за отчета за касовото изпълнение на бюджета на Община Хасково за първото шестмесечие на 2022 г. да не бъде подадена в Информационната система за извършване на предварителен, текущ и последващ контрол по целесъобразност в областта на електронното управление и използването на информационните и комуникационните технологии (ИСБК) в изискуемия срок, с което е нарушил разпоредбата на чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ, във връзка с чл. 7г, ал. 2, т. 4, предложение първо от ЗЕУ и във връзка с чл. 15, т. 3, б. б), предложение първо от Задължителните разпореждания за предварително съгласуване на разходите на административните органи в областта на електронното управление и за използваните от тях информационни и комуникационни технологии в рамките на бюджетния процес, утвърдени със Заповед № МЕУ-139/07.03.2022 г. на Министъра на електронното управление, на основание чл. 7и от ЗЕУ (Задължителните разпореждания), извършено на 02.08.2022 г. и че в същото качеството - *****, бил допуснал информацията за годишния отчет на бюджета на Община Хасково за 2021 г. да не бъде подадена в ИСБК в изискуемия срок, е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 7г, ал. 4 от

ЗЕУ, във връзка с чл. 7г, ал. 2, т. 4, предложение второ от ЗЕУ и във връзка с чл. 15, т. 3, б. б), предложение второ от Задължителните разпореждания, извършено на 12.09.2022 г., срещу жалбоподателя бил съставен от В. А. П., в присъствие на Д. К. П. и Е. С. С. Акт за установяване на административно нарушение № АУАН-19/27.02.2023 г.

Актът за установяване на административно нарушение бил съставен в отсъствие на лицето, привлечено към административно - наказателна отговорност който бил изпратен за предявяване и връчване на екземпляр от него по месторабота чрез Община Хасково, но след няколко неуспешни опита за това било потърсено съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи (МВР). Актът за установяване на административно нарушение № АУАН-19/27.02.2023 г. е връчен на 06.06.2023 г. със съдействието на МВР, като в законовия срок жалбоподателят не е направил възражения, но в 14- дневния срок от връчването на АУАН е предложил сключване на споразумение за приключване на административнонаказателното производство на основание чл. 58т, ал. 1 от ЗАНН, като въпреки подписаното такова, определените глоби не били заплатени, довело като последица до издаване на процесното наказателно постановление.

При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган възприел фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение и след като преценил, че подаденото възражение е неоснователно, а така също не била налице хипотеза по чл. 28 ЗАНН, наложил процесните административни санкции за всяко от описаните нарушения.

Изложената дотук фактическа обстановка е установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по-горе, както и от показанията на разпитания в хода на делото свидетел. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля В. А. П. относно обстоятелствата, установени в хода на извършената проверка, като едновременно с останалия събран доказателствен материал. Показанията на посочения свидетел, както и на свид. Е. С. С. за съответните обстоятелства, както и най – вече относно процедурата по съставяне на акта за установяване

на административно нарушение се основават на преки и непосредствени впечатления, досежно изнесените факти, поради което съдът ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи. Всъщност, по отношение на осъществената фактическа обстановка по време на самата проверка до голяма степен не се и спори от страна на жалбоподателя, като за правилността на правната интерпретация на този факт, както и относно процесуалната издържаност на процедурата по реализиране на отговорността, съдът ще вземе отношение по същество.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 7г, ал. 2 от Закона за електронното управление, в рамките на бюджетния процес всички административни органи са длъжни предварително да съгласуват с министъра на електронното управление разходите в областта на електронното управление и за използваните от тях информационни и комуникационни технологии, като предоставят документи и информация за: 1. тригодишните бюджетни прогнози; 2. проектобюджетите за следващата година; 3. утвърдените годишни бюджети и извършените промени по бюджетите си в тази област; 4. текущите и годишните отчети. Според чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ Информацията по ал. 2 се подава по електронен път от служители, определени от административния орган. Служителите отговарят за достоверността на въвежданата информация, както и за навременното ѝ въвеждане. По силата на чл. 7и ЗЕУ, министърът на електронното управление издава задължителни разпореждания до административните органи и лицата по чл. 1, ал. 2 относно спазването на изискванията на този закон. Според чл. 15, т. 3, б. „б“ от Задължителните разпореждания за предварително съгласуване на разходите на административните органи в областта на електронното управление и за използваните от тях информационни и комуникационни технологии в рамките на бюджетния процес на основание разпоредбата на чл. 7и и във връзка с чл. 7г, чл. 7ж, ал. 1 и чл. 7е, ал. 1, т. 3 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) и във връзка с чл. 49 и чл. 50 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги (НОИИСРЕАУ), информацията по чл. 3, ал. 1 за текущите и годишните отчети се подава за общините в седемдневен срок от представянето на отчетите за първото шестмесечие за касовото изпълнение чрез Информационната система за общините, а за представените годишни

отчети - в срок от седем дни от приемането им от общинските съвети. По силата на чл. 63, ал. 2 от ЗЕУ, длъжностно лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 7г, ал. 2, 3, 4, 7 и 8, се наказва с глоба в размер от 1500 до 4500 лв., освен ако деянието не съставлява престъпление. Следователно, деянието, за което е наложена на дружеството - жалбоподател административна санкция е обявено от закона за наказуемо.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление съдът констатира процесуални нарушения от категорията на съществени, които налагат отмяна на санкционния акт на процесуално основание. Действително, процедурата по чл. 40 от ЗАНН, по съставянето и връчването на акта за установяване на административно нарушение формално е законосъобразно проведена в отсъствие жалбоподателя, след като са установени законовите предпоставки за това по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и е законосъобразно е привлечен с това действие към отговорност, а след като е запознат със съдържанието на процесния АУАН, е имал възможността да изложени обяснения и направи възражения. Спазени са давностните срокове за съставяне на АУАН и конкретно тримесечния срок, започващ да тече от установяване на описаните нарушения, станало с изготвяне и подписване на протокола от извършената проверка по отношение на Община Хасково, на която дата следва да се приеме в конкретната хипотеза, че е открит и нарушителят. В този смисъл, спазени са давностните срокове, както в хипотезата от извършване на нарушението, така и тримесечния – от откриване на нарушителя, станало възможно след оценка от органите на МБУ на събраните доказателства. Актът за установяване на административно нарушение, обаче не отговаря на изискванията по чл. 42 от ЗАНН относно необходимите реквизити, конкретно на т. 3 и т. 4 от цитираната разпоредба, свързани с изискването за надлежно описание на нарушението откъм всички характеризиращи го от обективна страна признаци – дата, място и начин на извършване, както и правна квалификация, като съответно за всяко едно от деянията ще бъдат изложени съответните аргументи. Най – напред по отношение на описаното в т. 1 от съставения АУАН, квалифицирано като нарушение по чл. чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ, във връзка с чл. 7г, ал. 2, т. 4, предложение първо от ЗЕУ и във връзка с чл. 15, т. 3, б. б), предложение първо от Задължителните разпореждания за предварително съгласуване на разходите на административните органи в областта на електронното

управление и за използваните от тях информационни и комуникационни технологии в рамките на бюджетния процес, утвърдени със Заповед № МЕУ-139/07.03.2022 г. на министъра на електронното управление, на основание чл. 7и от ЗЕУ (Задължителните разпореждания) не става ясно в какво се изразява самото изпълнително деяние на жалбоподателя в качеството му на *****.

Нормата на чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ предвижда, че информацията по ал. 2 се подава по електронен път от служители, определени от административния орган, като именно определените служители отговарят за достоверността на въвежданата информация, както и за навременното ѝ въвеждане, но не става ясно как точно неизпълнението на това законово изискване кореспондира с конкретно противоправно поведение на жалбоподателя, пък било то и под формата на допустителство. Липсват въведени каквито и да е твърдения и конкретно, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да определи такъв служител от Община Хасково, който да е отговорен по смисъла на чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ за подаването по електронен път и достоверността на въвежданата информация, или ако сам той е възприет, като служителя по чл. 7г, ал. 4 от ЗЕУ, то тогава подобна теза влиза в непреодолимо противоречие с възприетата форма на изпълнителното деяние – допустителство, доколкото тогава жалбоподателят би бил прекият извършител. Излагането на ясни, последователно вътрешно и логически безпротиворечиви твърдения относно обективните признаци от състава на нарушение не са самоцел, а са изисквания, насочени към, постигане на целта на закона, а именно да бъде обезпечено правото на защита на привлеченото към административно наказателна отговорност лице в пълен предоставен от закона обем, в това число да разбере срещу какви факти следва да се защитава, защото за тях се цели ангажирането на такава отговорност, както и да се обезпечи възможността за съдебен контрол. Със същата цел е изискването да се впишат нарушените разпоредби, като правната квалификация на нарушението не може да бъде произволна, а като винаги единствено възможна, следва да е релативна на въведеното фактическо описание с оглед принципа на законоустановеност на административното наказание. Действително, в текста на чл. 7и от ЗЕУ е предвидено, че министърът на електронното управление издава задължителни разпореждания до административните органи и лицата по чл. 1, ал. 2 относно спазването на изискванията на този закон и такива са Задължителните разпореждания за предварително съгласува не на разходите

на административните органи в областта на електронното управление и за използваните от тях информационни и комуникационни технологии в рамките на бюджетния процес на основание разпоредбата на чл. 7и и във връзка с чл. 7г, чл. 7ж, ал. 1 и чл. 7е, ал. 1, т. 3 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) и във връзка с чл. 49 и чл. 50 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги (НОИИСРЕАУ), но както самото им пълно наименование сочи, а и в текста на чл. 7г, ал. 6 ЗЕУ, е предвидено, то условията и редът за представянето на информацията по ал. 2 на чл. 7г от ЗЕУ, както и процесите по съгласуване на документите по ал. 2, т. 1 и 2, както и по т. 3, относно извършените промени в областта на електронното управление и информационните и комуникационните технологии се определят с наредба, приета от Министерския съвет. Това е Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, регламентираща в чл. 49 и чл. 50 съответно подлежащите на вписване обстоятелства и вида на подаваната информация, както и сроковете за това, което означава, че за пълното и точно квалифициране на нарушенията е следвало да се направи нужното препращане и към нормите на този нормативен акт. Нещо, което не е изпълнено, а характерът на допуснатите нарушения, с оглед критерия за това, води до необходимост да се квалифицират като съществени, а оттам и като основание за отмяна на санкционния акт, доколкото, вместо да бъдат отстранени от наказващия орган, са възпроизведени изцяло в обжалваното наказателно постановление, на процесуално основание без да се обсъждат доводи по същество. Все пак за пълнота на изложението по отношение на нарушението по т. 2 от съставения АУАН и от процесното НП, за което се отнасят изцяло изложението по отношение на дейността по т. 1, следва да се отбележи, относно датата на нарушението, че е налице изрично изискване такава да се посочи, доколкото е неизменна част от индивидуализацията на всяко нарушение от обективна страна и това формално е изпълнено. Нееднократно настоящият съдебен състав е имал възможност да отбележи, че макар да е възможно да съвпадат, датата на извършване на нарушението и датата на неговото установяване е необходимо да се разграничават по своята същност и твърдения за тях трябва всякога да се съдържат при повдигане на административно наказателното обвинение. В практиката на съда, в това

число и най – вече на касационната инстанция - Административен съд - Хасково се приема, че не би било налице съществено процесуално нарушение, ако при описание на фактическата обстановка са отправени ясни твърдения, че към датата на проверката и установяване на административното нарушение се осъществява и в момента, а тези твърдения по безпротиворечив начин водят към датата на извършване на деянието. Тази възможност е приложима, обаче при т.нар. продължени нарушения, какъвто конкретният случай не е. Визираното в акта за установяване на административно нарушение деяние е формално. Осъществява се чрез бездействие и се счита за довършено на датата, следваща деня, в който най – късно вмененото задължение е можело да бъде изпълнено в съответствие със закона, като за целта срокът може да изтича само в присъствен ден, но не само няма пречка, но това е и задължително за възприемане – нарушението е извършено или довършено в деня, следващ този, в който най – късно вмененото задължение е можело да бъде изпълнено в съответствие със закона без значение дали е присъствен или не. Или, ако се твърди, че задължението по чл. 7Г, ал. 4 от ЗЕУ, във връзка с чл. 7Г, ал. 2, т. 4, предложение първо от ЗЕУ и във връзка с чл. 15, т. 3, б. б), предложение първо от Задължителните разпореждания за предварително съгласуване на разходите на административните органи в областта на електронното управление и за използваните от тях информационни и комуникационни технологии в рамките на бюджетния процес, утвърдени със Заповед № МЕУ-139/07.03.2022 г. на Министъра на електронното управление, на основание чл. 7и от ЗЕУ е можело да бъде изпълнено най – късно до 09.09.2022 г., то нарушението, квалифицирано по тези текстове, формално по своя характер, се счита за извършено на следващия ден – 10.09.2022 г., без значение дали е присъствен ден или не и без значение дали на по – късна дата е предприето някакво действие по подаване на информацията. Този пропуск влияе и на преценката по същество, доколкото и да не бяха допуснати визираните процесуални нарушения, то по пункт 2 от НП няма установено извършено на 12.09.2022 г. нарушение, а евентуално деяние би било извършено/допуснато на 10.09.2022 г.

По изложените съображения, подадената жалба се явява основателна и следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното с нея наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно – отменено.

С оглед изхода на спора, и на основание чл. 63д от ЗАНН, в тежест на

организацията, в чиято структура е административнонаказващият орган следва да бъдат възложени направените от жалбоподателя разноси. В случая обаче, не е отправено искане на другата страна за присъждане на такива, поради което не следва да се подлагат на обсъждане останалите въпроси относно тяхната евентуална установеност и дължимост.

Мотивиран така и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Хасковският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление рег. № НП-7 от 23.08.2023 г., издадено от Заместник – министър на електронното управление.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: Ц.С.